DENÍK KRAKONOŠOVA DIVADELNÍHO PODZIMU

VĚTRNÍK

Ročník LVII. Sobota 17. října 2026 číslo 10

Slova, která rozhodně nikdy nezevšední

Ještě jednou dobrý večer, teď už jen za mě. Přehlídkový čas se uzavírá. Stejně jako před týdnem i dnes jsem hledala a hledala a hledala ta správná slova. Protože jsem hrdá na vás všechny, co jste tu trávili čas, a je jedno na jaké straně – host, účinkující nebo pořadatel. Ale hlavně jste rozdávali radost mezi sebou a je mi ctí vám to všem připomenout.

Mít úspěch na jevišti vlastně není zas až tak velké umění a dá se tomu naučit, ale vycházet s lidmi mimo jeviště, to je umění, kterému se učíme celý život.

A k tomu patří i slova. Některá zazní jen jednou a stačí. Ale pak jsou i taková, která se mohou opakovat stále dokola a nezevšední.

Tím je i zcela prosté děkuji.

Děkuji, děkuji.

Svatava Hejralová, ředitelka KDP

58. ročník bude 8.–16. října 2027

Závěrečná zpráva předsedy lektorského týmu Krakonošova divadelního podzimu 2026

Čas se nezadržitelně dere kupředu a Krakonošův divadelní podzim s pořadovým číslem 57 se brzy stane minulostí. V numerologii se číslovka 57 rozkládá na pětku a sedmičku. Pětka přináší energii pro změnu, svobodu, osobní rozvoj a dobrodružství. Sedmička symbolizuje duchovní moudrost, intuici, vnitřní sílu a hluboké bádání. Hlubší numerologický rozklad sedmapadesátky vede k součtu jednotlivých číslovek, tedy 5 + 7 = 12. A stejným způsobem sčítáme 1 + 2 = 3. Výsledná trojka podle numerologů představuje kreativitu, sebevyjádření, radost a sílu jít si za svými cíli. Nač potřebujeme lektorský sbor, stačí naslouchat řeči čísel. Myslím, že se shodneme, že uvedená numerologická rovnice vystihuje právě končící 57. ročník KDP docela dobře. Než se z jeho podhoubí začne rodit ročník 58., o kterém nemáme tušení, jaký bude, ale o kterém už nyní můžeme prohlásit, že nebude co do číselné symboliky definován pohádkovou trojkou, pojďme si dopřát malé štronzo, ustrnout na pár okamžiků v čase a ohlédnout se zpátky. Co všechno jsme za těch devět festivalových dnů společně mohli prožít a co jsme skutečně prožili?

Festival má podmanivou atmosféru, pro kterou se sem soubory i návštěvníci rádi vracejí a jsou ochotní i třikrát oběhnout či objet kostel, aby si návrat pojistili, jak jim velí tradovaná pověra. Kouzlo KDP tkví v tom, že není vůbec krátký, má výraznou komunitní nadstavbu a jeho (nejen divadelní) doprovodný program připomíná kouzelné nádobí z pohádky Hrnečku vař! – neustále se na nás odněkud valí a nelze jej zastavit, protože pokyn Hrnečku dost! zná jenom Svatava Hejralová a ta zrovna pomocí svých, od Krakonoše zapůjčených sedmimílových bot sviští s rychlostí pendolina někde mezi redakcí, informačním střediskem, kuchyňkou, hřbitovem, přípravným výborem, malým sálem, porotovnou, zákulisím a výletem do neznáma... Pořád se něco děje, a i když festivalové večery už dávno nekončí v hasičárně jako za starých časů, pořád něco hoří, a tak je co hasit. Přesto si festival zachovává neuvěřitelně sevřenou, mile rodinnou atmosféru. Je to hlavně o lidech, kteří se ve Vysokém nad Jizerou každoročně scházejí a svým osobním přístupem tuhle atmosféru utvářejí. Jde jim především o to se potkat. A to není rozhodně málo!

V hlavním programu letos soutěžilo osm inscenací. Mohu s radostí konstatovat, že trend nepopiratelně vzestupné tendence v oblasti dramaturgie, na který už v loňské závěrečné zprávě upozorňoval doc. Milan Schejbal, pokračuje. Kdysi běžná záplava pokleslých frašek, rozpustilých konverzaček a zběsilých crazy komedií se nekonala. Nahradila ji žánrově pestrá a stylově vyvážená kolekce inscenací, které se navíc nezřídka zabývaly důležitými spo-

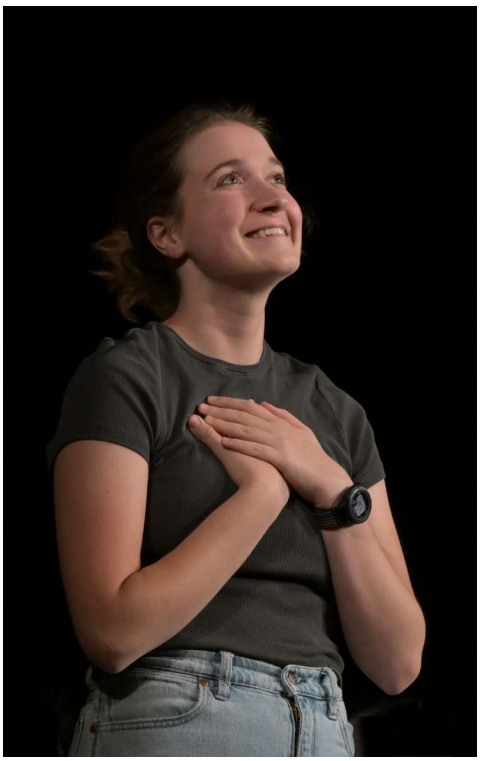
lečenskými tématy a problémy současného světa. Dokázaly, že smysluplnost sdělení se nevylučuje se zábavností. A pokud šlo o tituly primárně zábavné, jejich hodnotu násobila vynalézavost tvůrců při jejich inscenačním zpracování a jejich celková estetická úroveň. Ze souhrnu osmi soutěžních titulů byl jeden autorským textem vzniklým přímo pro záměr inscenace, dva texty uvedly příslušné ochotnické soubory v české premiéře a další dva tituly byly sice již dříve objeveny profesionálními divadly, ale nehrají se často. Zbývající tři pozice obsadila jedna v amatérském divadelním prostředí nevídaná broadwayská muzikálová hitovka, jedna situační komedie klasického střihu a jedno strhující protektorátní drama coby divadelní adaptace známé a kvalitní literární předlohy.

Primárně pobavit si kladly za cíl například inscenace Spamalot, Slečna Marplová: Pletichy pralesa, Láska, sex a žárlivost nebo Událost sezóny. Komediální muzikál Spamalot nastudovala ŠAMU Štítina jako velkolepou show broadwayského typu, aniž by přitom rezignovala na nezbytnou montypythonovskou parodii žánru i sebe sama. Recesistické převyprávění příběhu krále Artuše a rytířů Kulatého stolu o snaze spojit rozdrobenou Británii spodními proudy evokuje naléhavou potřebu sjednocené Evropy. Bohužel to nebylo téma, které by tvůrci inscenace akcentovali – dali přednost výrazné inscenační úpravě zahrnující komunální satiru z Opavy a okolí, nicméně snaha o seriózní dramaturgický přístup k ambiciózní výzvě zde byla patrná. Nemluvě o opulentním hudebním nastudování s početným živým orchestrem a suverénním komorním sborem.

Své orientaci na žánrové parodie zůstal věrný také SUD ze Suchdola nad Lužnicí. Tentokrát si vzal v autorském textu Lenky a Víta Chaloupkových na mušku detektivní kánon Agathy Christie a mýtus slečny Marplové v inscenaci Slečna Marplová: Pletichy pralesa. Originální výtvarné řešení založené na pletených kostýmech a doplňcích nenechalo nikoho na pochybách, že rozplést příběh nebude žádná hračka. Ukázalo se, že parodovat od původní autorky již lehce ironizované postavy není snadné, zvláště když parodie stojí na obecné znalosti parodovaného, zatímco podstata detektivní zápletky stojí na udržení obecné neznalosti mnoha tajemství jednotlivých postav. I když klíčová dějová fakta pohříchu zanikala v záplavě výtvarných nápadů, hudebních žertů a ostře charakterizovaných postav, soubor nám poskytl důkaz, že se jeho osobitý inscenační styl posunul zase o kus dál.

Událost sezóny je parodicko-satirický text Viléma Dubničky, který se nehraje často. Když nepočítáme scénické čtení v pražském Studiu Ypsilon, nováček KDP, Sentický divadelní spolek, jej uvedl v české premiéře. Hra stojí na dvou stěžejních nápadech. Zaprvé poskytnout divákům premiéru Hamleta jako komentované sportovní utkání, přičemž jde o parodii jak divadla, tak sportovních komentátorů. Zadruhé nabídnout satiru na ministerstvo kultury, které se snaží nekompetentně zasahovat do umělecké tvorby dotovaného divadla. Tento rozměr hry je v dnešních dnech mimořádně aktuální, ale bohužel nebyl ani autorem, ani inscenátory více rozpracován. Oba zmíněné klíčové nápady se poměrně brzy vyčerpají a nejsou v inscenaci dostatečně rozvinuty. Přesto šlo o pozoruhodný začátečnický počin, naznačující solidní potenciál souboru k budoucímu rozvoji.

Divadelní soubor J. K. Tyl z Meziměstí dodal do programu čistou frašku Marca Camolettiho Láska, sex a žárlivost. Text byl nepochybně dobře zvolený s ohledem na záměr souboru udělat dobrou situační komedii, ale narazil na poněkud vleklé herecké tempo, nedostatečné pointo-

vání komediálních situací a zavádějící scénografii.

Čtyři primárně zábavné inscenace, jejichž hodnota spočívala nebo měla spočívat buď v žánrové dokonalosti, nebo v parodii na ni, doplnily v programu čtyři inscenace zaměřené na sdělování silného tématu.

Jistě není náhodou, že se v programu letošního ročníku KDP objevily hned dvě inscenace, které velice zřetelně tematizovaly hrůzy válečných konfliktů. V obou případech náročné téma skvěle rezonovalo, protože bylo zpracováno v příslušném žánru citlivě a s pochopením, a to jak od režisérů, tak od herectva. V obou případech se navíc velmi funkčně pracovalo s hudbou (v jednom případě živou) a obě inscenace měly i silné scénografické gesto. Šlo o divadelní adaptaci známé novely Jana Otčenáška Romeo, Julie a tma, ve které Divadelní soubor bratří Mrštíků Boleradice skvěle kombinoval intimní příběh dvou mladých lidí s protektorátním dramatem, a o válečnou komedii M.A.S.H., v níž Stodola Blažovice s brilantní lehkostí namíchala černý humor s ostrou společenskou obžalobou.

V dramaturgickém hledáčku letošního ročníku se hned dvakrát objevila žena jako téma. Jestli to znamená ochotu zahájit splácení dluhu ženským postavám na poli tradiční interpretační činohry, pak říkám: jen houšť a větší kapky!

Dům rozkoše kanadského dramatika Norma Fostera uvedl DOS při MKZ Horšovský Týn v české premiéře a nesporně to lze považovat za užitečný objev. Hra o síle ženského přátelství a o typicky ženské vytrvalosti v běhu přes životní překážky je příležitostí pro zdravě mrazivou tra-

gikomedii. Tato příležitost byla sice inscenátory proměněna jen zčásti, neboť nedošlo k přesnému žánrovému vymezení a vtipy se často ztrácely za nánosem psychologizace postav, přesto šlo o pokus hodný uznání.

Mlíko na mozku napsal Ladislav Valeš na motivy divadelní hry známé britsko-izraelské dramatičky Hadar Galron, která je v Česku známá nejen svým slavnějším titulem Mikve, ale také svou návštěvou Jiráskova Hronova. Inscenace Rádobydivadla Klapý je hořkosladkou revue o nástrahách těhotenství a mateřství. Text původní hry a spolu s ním i Valešovy úpravy oscilují mezi volným pásmem tragikomických dialogů a strukturovaným dramatem. Volná stavba textu se ukázala být pro inscenátory místy výhodou a místy pastí, nemluvě o ne zcela jasné funkcionalitě druhého plánu. Přesto šlo o inscenaci působivou a ve svém důležitém tématu sdělnou. O inscenaci s potenciálem otevřít diskuzi o důležitých věcech, citově zapůsobit i pobavit.

Lektorský sbor 57. Krakonošova divadelního podzimu měl možnost udělit jedné inscenaci nominaci k účasti na mezidruhové divadelní žatvě, na Jiráskově Hronově 2027. A neomezené množství inscenací k účasti na Hronově doporučit. Jednomyslně jsme se shodli v tom, že možnost nominace využijeme a že další dvě inscenace k účasti doporučíme. Na tomto místě podotýkám, že k vrcholům letošního ročníku bezpochyby náleží drama Romeo, Julie a tma, které si již své hronovské ostruhy vydobylo v předchozím roce prostřednictvím Divadelního pikniku, a tudíž jsme jeho postup vůbec nemuseli a ani nemohli řešit.

Závěrem bych rád poděkoval kolegyním a kolegům z lektorského sboru, konkrétně Viktorii Čermákové, Johaně Jurášové, Petru J. Svobodovi a Miroslavu Královi za respektující a inspirující spolupráci při našem devět dní trvajícím, divadelně-analytickém dobrodružství! Také bych rád vyslovil naše společné přání, aby s námi někdy v budoucnu mohl být kurz KDP mladým déle než jen do středy. Názory studenstva semilského gymnázia vnímáme jako důležitý a obohacující prvek rozborových seminářů KDP.

Numerologií jsem začal a numerologií skončím. Padesát sedmička je také andělské číslo a jako takové je vnímáno coby výzva k tomu, abychom zůstali optimističtí a věřili, že procházíme pozitivními změnami, které nás posouvají v osobním růstu. Inu, co dodat? Snad o těch proroctvích andělských čísel vědí i naši andělé!

Jménem celého lektorského sboru přeji krásnou nedávno započatou divadelní sezonu 2026–2027 a zlomte vaz do všech vašich premiér! Na shledanou za rok!

Luděk Horký

Na návrh odborné poroty 57. národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošův divadelní podzim 2026 jsou udělena tato čestná uznání:

Janu Pirklovi, ŠAMU Štítina, **za herectví**
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Ondřeji Bendovi, ŠAMU Štítina, **za roli Artuše**
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Pavlu Kusynovi, ŠAMU Štítina, **za roli Patsyho**
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Petru Vrbickému, ŠAMU Štítina, **za roli Bedevra**
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

DS ŠAMU Štítina za inscenaci
Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

DOS při MKZ Horšovský Týn za dramaturgický objev textu
Norma Fostera **Dům rozkoše**

Boženě Kocanové, DOS při MKZ Horšovský Týn, **za roli Jenny**
v inscenaci Norma Fostera **Dům rozkoše**

DOS Horšovský Týn za kostýmy
v inscenaci Norma Fostera **Dům rozkoše**

Suchdolskému divadelnímu spolku SUD za originalitu a řemeslné zpracování pletených kostýmů
v inscenaci Lenky a Víta Chaloupkových **Slečna Marplová: Pletichy pralesa**

Lence Chaloupkové, Suchdolský divadelní spolek SUD, **za hudbu**
v inscenaci Lenky a Víta Chaloupkových **Slečna Marplová: Pletichy pralesa**

Ivetě Čuhákové, Suchdolský divadelní spolek SUD, **za roli Flóry**
v inscenaci Lenky a Víta Chaloupkových **Slečna Marplová: Pletichy pralesa**

Nikole Háderové, DS bratří Mrštíků Boleradice, **za roli Pavlovy matky**
v inscenaci Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**

Juraji Háderovi a Václavu Kvapilovi, DS bratří Mrštíků Boleradice, **za úpravu textu a dramaturgii**
inscenace Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**

Anně Klečkové, Přemyslu Dofkovi a Juraji Háderovi, DS bratří Mrštíků Boleradice, **za hudební dramaturgii**
inscenace Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**

Veronice Krejčové, Kláře Lengálové a Štěpánu Canekovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za hudební složku**
v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Vojtěchu Šmajstrlovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za roli Klingera**
v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Jakubu Portešovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za roli Radara**
v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Aleši Kučerovi, DS J. K. Tyl Meziměstí, **za roli Bernarda**
v inscenaci Marca Camolettiho **Láska, sex a žárlivost**

Jakubu Exlerovi, Sentický divadelní spolek Sentice, **za roli Slavoje Vlasáka**
v inscenaci Viléma Dubničky **Událost sezóny**

DS Rádobydivadlo Klapý za herectví
v inscenaci Hadar Galron **Mlíko na mozku**

DS Rádobydivadlo Klapý za inscenaci
Hadar Galron **Mlíko na mozku**

Na návrh odborné poroty 57. národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošův divadelní podzim 2026 jsou uděleny tyto ceny:

DS ŠAMU Štítina za hudební složku
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Kamile Kramné a Jiřímu Slovíkovi, DS ŠAMU Štítina, **za nastudování sborového partu**
v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Sabině Štěchové, DOS při MKZ Horšovský Týn, **za roli Anity**

v inscenaci Norma Fostera **Dům rozkoše**

Tomáši Čivrnému za roli Chase Huntera

v inscenaci Lenky a Víta Chaloupkových **Slečna Marplová: Pletichy pralesa**

Juraji Háderovi, DS bratří Mrštíků Boleradice, **za režii**

inscenace Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**

Štěpánce Veselé, DS bratří Mrštíků Boleradice, **za kostýmy**

v inscenaci Jana Otčenáška **Romeo, Julie a a tma**

Ondřeji Buchtovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za scénu**

v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Marku Sudomovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za režii a úpravu textu**

v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Nikole Háderové, Divadlo Stodola Blažovice, **za roli sestry Dishové**

v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Janu Raclavskému, Divadlo Stodola Blažovice, **za roli Hawkeye Pierce**

v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

Lence Šťastné, Rádobydivadlo Klapý, **za roli Noy**

v inscenaci Hadar Galron **Mlíko na mozku**

Marcele Pevné, Rádobydivadlo Klapý, **za roli Abigail**

v inscenaci Hadar Galron **Mlíko na mozku**

CENA Dušana Zakopala

Daně Cendrové, Rádobydivadlo Klapý, **za roli Simchy**

v inscenaci Hadar Galron **Mlíko na mozku**

CENA diváka

DS bratří Mrštíků Boleradice

za inscenaci Jana Otčenáška **Romeo, Julie a tma**

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou

za inscenaci Elišky Pilařové **Sen o Thálii**

CENA za nejlepší mužský herecký výkon

Janu Butalovi, Divadlo Stodola Blažovice, **za roli Trappera**

v inscenaci Tima Kellyho **M*A*S*H**

CENA za nejlepší ženský herecký výkon

Zuzaně Šimečkové, ŠAMU Štítina, **za roli Ginevry**

v inscenaci Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot**

Na návrh odborné poroty 57. národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošův divadelní podzim 2026 přehlídka do programu Jiráskova Hronova 2027

doporučuje

hru Erica Idla a Johna Du Preze **Spamalot** v provedení **ŠAMU Štítina**

hru Hadar Galron **Mlíko na mozku** v provedení **Rádobydivadla Klapý**

a nominuje

hru Tima Kellyho **M*A*S*H** v provedení **Divadla Stodola Blažovice**

Co říkal Krakonoš na balkoně

Celý týden shlíží Pán hor Krakonoš na lid ochotnický z balkonu „svého“ divadla. A každý den ve tři hodiny odpoledne k němu pronese vítací řeč. Pokud jste se snad soustředili na vystoupení Vrabčáků nebo roprachtických Poupat (těm se musím omluvit, neb jsem jejich obec překřtila na Ruprechtice – inu jsem z Jablonce nad Nisou a nedaleko Liberce jsou právě Ruprechtice – tak jsem to nechtíc popletla), tak pokud jste byli nepozorní a přesně neslyšeli slova, která Krakonoš pronáší, tak tady je máte zaznamenaná.

Vítejte!
Ač nechce se mi věřit,
letos slaví 240 let divadelní ochotničení.
Přijde mi to jako včera,
kdy vítr do ucha mi dones' veršovaná slova
a já šel tenkrát za zvukem, nevěda,
že zde se rodí světská kultura.

A že se jí (v Čechách) stále daří!
Dokládá i zdejší podzim divadelní.
A já jménem svým vás tady vítám,
že se vám bude dařit, doufám.
I vy jste přinesli kus živé tradice,
snad nadchnete i další generace.

Vítejte,
a hrejte tak, jak cítíte to tady,
ať nevidíme se naposledy!

Magda Pohanková

Závěrečné slovo předsedkyně SČDO – vyhlašovatele KDP

Vážení divadelní přátelé, milí hosté!

Přeji vám krásný večer nejen sama za sebe, ale hlavně jménem Svazu českých divadelních ochotníků. Tedy jménem organizace, která pomáhá udržovat ochotnické divadlo živé, propojuje soubory napříč republikou a je hrdá na to, že může být součástí tradice, jejímž srdcem je Krakonošův divadelní podzim.

Jeho 57. ročník se pomalu chýlí ke konci. Letos jsme si užili opravdu krásná představení. Z deseti postupových přehlídek vzešlo devět nominací a deset doporučení. Devět nominací z deseti je skvělý výsledek! A tak jsme tu měli opravdu ty nejlepší z nejlepších. O jejich kvalitě už víte od předsedy poroty, já bych tedy ráda připomněla všechno ostatní, co dělá tuto přehlídku tak výjimečnou.

V neděli nám kvůli nemoci odpadlo soutěžní představení, ale na poslední chvíli nám pomohla skvělá Pavlína Jonášová s monodramatem Tonka Šibenice. Velký dík souboru Hostivice za rychlou pomoc!

V pondělí nás potěšil svou návštěvou pan Jaroslav Satoranský. V rozhovoru s Janou Fričovou nás okouzlil energií, laskavostí, pokorou a fenomenální pamětí. Soubor Karla Čapka z Třeště přivezl pohádku Měla babka čtyři jabka pro naše nejmenší diváky. A samozřejmě nesmím zapomenout na domácí soubor Krakonoš a jeho hru Sen o Thálii, která měla premiéru letos v létě při oslavách 240 let ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou.

Tyto oslavy byly spojeny také s připomínkou zápisu hraní amatérského divadla v České republice na Seznam nehmotného kulturního dědictví lidstva UNESCO. O tom už bylo řečeno mnoho. Já bych chtěla jen znovu připomenout, že právě tady ve Vysokém bylo kdysi to ochotnické semínko zaseto. A podívejte se, co z něj vyrostlo! Nádherný, košatý strom, který má kořeny hluboko v naší historii a jehož větve se rozprostírají po celé republice.

Na závěr přehlídkového programu jsme zhlédli Čarodějky ze Salemu Divadla v Roztocké z Jilemnice v režii Jana Lály.

KDP ale nejsou jen představení. Důležitou součástí je vzdělávání. Dílna SČDO pod vedením Vladislava Kracíka, organizačně zajišťovaná Jaromírem Kejzlarem, se věnovala dialogu v čase a prostoru. KDP mladým s vedoucím Honzou Hejralem a lektory Petrem Theodorem Pidrmanem a Marcelou Plíhalovou přineslo svěží pohled na divadlo a jejich závěrečné vystoupení Smlouva dospělosti mělo velký úspěch!

A seminář KDP, takzvaná Půdička, s lektorem Tomášem Čivrným opět potvrdila, že má na KDP své pevné místo. Přilákala letos tolik zájemců, že doslova praskala ve švech. Všem lektorům za jejich práci děkuji.

A své slovo dostali i diváci. Hned po představení mohli vhodit žeton do příslušné nádoby a vyjádřit tak svůj dojem. Žetony zodpovědně rozdávaly Jana s Olinkou a já mám radost, že letos této možnosti využilo mnohem více diváků než loni.

Letos jsme si vyzkoušeli také jednu příjemnou novinku – divadelní kvíz. A musím říct, že to byl nápad, který se opravdu povedl! Otázky byly leckdy pěkně záludné, ale o to víc mě těší, jaké znalosti všichni zúčastnění prokázali. Je vidět, že divadlo nemáme jen v srdci, ale že o něm také leccos víme! Vítězům srdečně blahopřeji, ale uznání patří samozřejmě všem, kteří se do kvízu pustili. Protože takové společné poměřování znalostí, trocha napětí a hlavně radost ze hry – to všechno k našemu divadelnímu světu zcela jistě patří.

K přehlídce patřily i výstavy. Na městském úřadě jsme si prohlédli fotografie z minulého ročníku, které pořídil Ivo Mičkal, na Půdičce jsme si vzpomněli na Slávinku Hubačíkovou a jinde jsme si zase připomněli profesora Františka Laurina, který nás letos opustil.

Další výstava patřila nositelům Zlatého odznaku J. K. Tyla. Mohli jsme si je prohlédnout na obrazovce i ve zvláštním čísle Větrníku. A když už jsme u Větrníku, ten si zaslouží samo-statné poděkování. Každý den přinášel čerstvé zprávy, fotografie, dojmy a postřehy. O obsah se staraly Jana Fričová s Anežkou Buriánkovou, bedlivým zrakem všechno kontrolovala Magda Králová a technické zpracování měli na starosti Josef Hejral s Ondrou Vaverkou,

který se staral i o elektronickou podobu Větrníku a webové stránky KDP. Fotografiemi je zásoboval všudypřítomný Ivo Mičkal.

A kdyby někdo přesto něco nestihl, nebyl na místě nebo propásl vítání, nemusí zoufat. Alice Dvořáková všechno neúnavně zaznamenávala a obdařovala Facebook neuvěřitelným množstvím fotografií a videí. Děkuji všem, kdo se starají o to, aby nám z letošního ročníku zůstaly nejen zážitky v hlavě, ale také krásné vzpomínky, ke kterým se můžeme vracet.

A pak jsou tu naše tradice: vítání na úřadě i před divadlem, Krakonoš, Vrabčáci, Poupata, Táboranka Jiřího Jíny, boleradický burčák, loučení, píseň Tam na horách v podání Honzíka a Zdeničky, poudačky Martina a Milči i příspěvky Standy Mareše z Vobskočáku. A samozřejmě závěrečné „zakokerhání“ s kuchyňkou: Ať žijou Nemráti!

Kuchyňka je další kapitola sama o sobě. Velké díky patří Klárce Hejralové a celé kuchyňce za péči o naše žaludky, včetně skvělých dortů Zdeňka Hejrala Tokára a Lenky Krmelové.

Navštívili nás také významní hosté: Mgr. Milan Němeček, Ph.D., vrchní ředitel sekce živého umění Ministerstva kultury, Ing. Květa Vinklátová, náměstkyně hejtmana Libereckého kraje pro resort kultury, památkové péče a cestovního ruchu, a naše senátorka za Jablonecko a Semilsko Lena Mlejnková. Děkujeme, že přijeli podpořit ochotnické divadlo.

A teď to nejzajímavější číslo: o letošní přehlídku se staralo více než sto dobrovolných nadšenců! Hasiči, technici, děvčata z informačního centra, uvaděčky, hostesky, ubytovatelé, šatnáři, pokladní a spousta dalších. A tak vám všem, milí dobrovolníci, patří obrovské poděkování. Za vaši práci, za vaše srdce a za to, že jste do toho šli znovu a znovu.

Také musím zmínit někoho, kdo se stará o to, aby to srdce mělo z čeho bít. Hospodářka Marcela Škodová možná není moc vidět ani slyšet, ale věřte, že o každé koruně na KDP ví úplně všechno. Hlídá, počítá, vyplácí, fakturuje… A když je potřeba, dokáže i utrácet. Ovšem zásadně s rozmyslem a s dokladem v ruce!

A ještě mi dovolte jedno zvláštní poděkování člověku, který je srdcem této přehlídky a který jí věnuje nejen svůj čas, ale celou svou duši. Ředitelce Krakonošova divadelního podzimu Svatce Hejralové.

Milá Svatko, tahle přehlídka je tak skvělá díky tomu, že kolem sebe dokážeš shromáždit lidi, kteří táhnou za jeden provaz. A že jich není málo! Dokázala jsi vytvořit tým, který funguje jako dobře seřízený hodinový stroj. Svatko, děkuji celému tvému týmu za to, že nám každý rok připravujete místo, kde se cítíme dobře. Místo, které má duši. A právě ta je na KDP tím nejcennějším.

Milí přátelé, když se dnes večer rozjedeme domů, odvezeme si vzpomínky na představení, na smích, na potlesk i na rozhovory dlouho do noci. A za pár dní zase začneme zkoušet, organizovat, připravovat a vymýšlet, co příště uděláme jinak a lépe.

Protože divadlo není jen to, co se odehrává na jevišti. Je to také to, co díky němu vzniká mezi lidmi. Přátelství, vzájemná podpora a radost ze společného tvoření.

Až se za rok zase sejdeme, možná si nevzpomeneme na každou jednotlivou inscenaci. Ale budeme si pamatovat, jak nám spolu bylo.

Ještě, než se rozloučím, připomínám, že 58. Krakonošův divadelní podzim se uskuteční od 8. do 16. října 2027!

Přeji vám, ať máte vždycky komu hrát, pro koho hrát a s kým hrát.

Na shledanou za rok ve Vysokém!

Vladka Kodousková,
předsedkyně SČDO

Zazvonil zvonec a… je opět konec!

Rádobydivadlo Klapý na vysocké přehlídce vítala i vyprovázela Hanka Šiková, která sem dorazila v zastoupení SČDO. Přípravný výbor reprezentoval Spolek techniků divadla Krakonoš, tedy STDK. A tady začala trochu personální divadelní detektivka. Do děje totiž vstoupily hned tři osobnosti!

Před divadlem přivítal Klapáky Honza Pohanka, starosta DS Krakonoš a člen STDK. Večerní přípitek po představení připadl Davidu Hejralovi, rovněž členu STDK. A protože ani přehlídkové zákulisí není imunní vůči zákeřným bacilům, při loučení nastoupila Magda – Honzova manželka, členka STDK, strážkyně blaha ostatních členů a principálka domácího loutkového souboru. Zkrátka žena mnoha funkcí, která Klapákům popřála šťastnou cestu domů a ujistila je, že se na jejich další návštěvu už teď těší.

A pak se rozpovídala Hanka: „Mě neobyčejně těšilo, že jsem mohla vítat právě váš soubor. A taky mě potěšilo, že mě Láďa včera pasoval na doživotní prezidentku vašeho fanklubu! Když jsem tu byla loni, dal mi Honzík do ruky krabičku sirek. A protože se tehdy rozdával jako dárek svícínek, dávalo to nakonec naprosto dokonalý smysl. Letos jsem dostala krabičku znovu – jenže tentokrát se v ní ukrývala fleška se záznamem vašeho včerejšího představení.“

Tradice dárků pokračovala i z rukou Standy Mareše, a to včetně taštičky s kravatou. Hosteska Majda ovšem ani tentokrát nepřekvapila žáným opravdovým „práskáním“. Takže divadelní národ zůstává i nadále ochuzen o zásadní informace: kdo, s kým a za kolik. Některá tajemství zkrátka přežijí i přehlídku!

Kdybychom ale měli tipovat největší letošní starost zúčastněných souborů, sázeli bychom na dostatek – či nedostatek – postelí. Ty totiž občas měnily majitele takovým tempem, že se zdálo, že se na všechny snad ani nedostane. Nakonec se však ukázalo, že postel sice může být putovní, ale každý spáč má své místo. A všechny postele nakonec obsadil právě jeden spáč – žádné hromadné nocování se tedy nekonalo!

Tak zase příští rok, milí Klapáci! Prezidentka fanklubu se těší, STDK bude ve střehu a postele snad zůstanou na svých místech. I když… Na to bychom si raději nevsadili.

(jn)

Ceny na přehlídku věnovali:

Lena Mlejnková, Vladimír Altán Mátl, BOLIJA Vysoké nad Jizerou, COMEWOO, Lenka Richterová, Občanské sdružení VĚTROV, Norma Houdková, DS Krakonoš, Svaz českých divadelních ochotníků, VOBSKOČÁK, Stanislav Mareš, město Vysoké nad Jizerou, Dušan Zakopal, Zdeněk Hejral Tokár a Lenka Krmelová, Jizerská oblast SČDO.

Hlasování diváků

Spamalot 84,5 | Dům rozkoše 91,1 | Slečna Marplová: Pletichy pralesa 81,7 | Tonka Šibenice 98,1 | Romeo, Julie a tma 99,4 | M*A*S*H 95,7 | Láska, sex a žárlivost 92,8 | Sen o Thálii 99,4 | Událost sezóny 64,7 | Mlíko na mozku 82,1 | Čarodějky ze Salemu 92,5

EMBA SOLID BOARD & BOXES

SENÁT PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY · Ministerstvo kultury · Liberecký kraj · Liberec Český rozhlas

steinel Partners · noabe REKUPER · Šachty Restaurace · comewoo · Chalko · Skiareál Šachty · Vysočká pražírna kávy · Vladimír Altán Mátl · Penzion Aktiv · Nám · Palas Property · Zavva

Větrník, zpravodaj 57. ročníku Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Anežka Buriánková, technické zpracování Josef Hejral a Ondra Vaverka, fotografie Ivo Mičkal, korektury Magda Králová.
Tisk povolen MK ČR E 22952.
Tisk H&H Servis Náklad 80 ks zdarma